

[Statsministeren]

Jeg forstår det også således, at socialdemokratiet med sin tekst i dag ikke har forladt 8. februar-dagsordenen. 8. februar-dagsordenen sagde, at folketinget opfordrer regeringen til at støtte realistiske bestræbelser for etablering af atomvåbenfri zoner, der omfatter begge sider af den skillelinje, der deler Europa. Dette kan gå på hele Europa, og det kan gå på Norden. Jeg synes, teksten fra 8. februar var fornuftig, og jeg havde egentlig helst set, at vi havde holdt os til den. Det tror jeg havde været klarere som dansk politik.

Jeg har også forstået det således – for jeg kan ikke tolke hr. Lasse Budtz' taler anderledes, og det er jeg tilfreds med – at udtalelser, som for slet ikke så lang tid siden er fremsat af daværende statsminister Anker Jørgensen og udenrigsminister Kjeld Olesen, tages der ikke afstand fra; de har stadig gyldighed. Det er jo da heller ikke så underligt. Jeg tænker på den udtalelse, daværende statsminister Anker Jørgensen fremsatte i folketinget den 6. januar 1981, hvor det hedder: Regeringen har til stadighed været beredt til at overveje muligheden af en formalisering af Nordens status som atomvåbenfri zone, såfremt dette kunne ske som led i etableringen af en almindelig europæisk sikkerhedsordning. En aftale om en sådan ordning måtte forudsætte, at tilgrænsende områder, herunder også områder, hvorpå der befinder sig atomvåben, og som grænser op til det nordiske område, inddrages i den atomvåbenfri zone. Det er altså samme synspunkt, som lå i hr. Lasse Budtz' tale: en zone må omfatte indrømmelser fra sovjetisk side. Et meget forstandigt socialdemokratisk synspunkt dengang som i dag.

Eller jeg tænker på en meget interessant artikel, hr. Anker Jørgensen skrev i Aktuelt, medens hr. Anker Jørgensen var statsminister, den 8. august 1981, hvor det hedder, at de atomvåbenfri zoner kun har interesse, hvis en udvidelse omfatter begge sider af den linje, der skiller Europa. Længere henne i artiklen hedder det: En atomvåbenfri zone, i den forstand regeringen forestiller sig den, er ikke et anliggende alene mellem de nordiske lande og Sovjetunionen. Forstandig tale!

Jeg er glad for, at socialdemokratiets principielle synspunkt, som hr. Lasse Budtz gav udtryk for det i dag, er den samme linje. Det ser vi ens på, og sådan gav vi det også udtryk i 8. februar-dagsordenen, som blev ved-

taget, hvis ikke jeg husker galt, med 121 stemmer her i salen. Det er et vidnesbyrd, andre nok har lyst til at lytte til, når der i en sådan vigtig sag kommer en tilkendegivelse fra et overvældende flertal i folketinget.

Må jeg sige til sidst, at jeg synes, det, der er skrevet i dagsordenen, er uklart i modsætning til som nævnt hr. Lasse Budtz' tale. Hvad betyder det? For de vilkår og betingelser, hr. Lasse Budtz skildrede så klart i sin tale, står desværre ikke i dagsordenen. Jeg synes, det havde været så naturligt, hvis den socialdemokratiske folketingsgruppe var kommet til os andre, som principielt er NATO-tilhængere, og havde sagt: det ser ud til, at afstanden mellem os ikke er så stor i sagen om de atomvåbenfri zoner, og vi var jo da også enige om en tekst den 8. februar; skulle vi ikke prøve, om vi kunne blive enige nu i november? Det har man altså ikke ønsket. Det beklager jeg, det havde jeg gerne set.

Men jeg når til den konklusion, at fordi dagsordenen er så utydelig, så kryptisk, vil jeg anbefale regeringspartierne og andre at undlade at stemme til det dagsordensforslag, hr. Lasse Budtz har fremsat.

Pelle Voigt (SF):

Jeg er i virkeligheden en lille smule overrasket over statsministerens tale her, for jeg forstod statsministerens tale på den måde, at statsministeren var helt enig i den socialdemokratiske ordførers udlægning af, hvordan og under hvilke betingelser man skulle gå fremad for at gøre Norden til atomvåbenfri zone. Det vil jeg bede statsministeren bekræfte, for hvis det virkelig forholder sig sådan, som statsministeren var inde på her, mener jeg, at der i dag er sket en ganske alvorlig nyorientering af dansk sikkerhedspolitik.

Jeg skal minde om, at den socialdemokratiske ordfører i sit indlæg fremhævede én ting, som vi hos forespørgerne i hvert fald sætter stor pris på, nemlig de forslag, der er kommet fra en række nordiske fredsbevægelser, heriblandt »Nej til atomvåben i Danmark«, hvis hele idé jo er, at man i de nordiske lande skal komme med et samlet initiativ, altså at man skal komme med et udspil og ikke afvente, at stormagterne laver disse større ordninger i det europæiske, før der